

30 Ιανουαρίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

DAMELCO (IMPORTS) LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 776/88).

Διοικητικό Δίκαιο — Διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης να καθορίσει γενική πολιτική και να ενεργήσει βάσει αυτής — Δεν αποκλείεται η εξέταση ιδιαίτερων περιστατικών που να δικαιολογούν παρέκκλιση από την γενική αυτή πολιτική.

Διοικητικό Δίκαιο — Δημόσιο συμφέρον — Δεν είναι γενική ασαφής αφηρημένη έννοια αλλά περιορίζεται στους καθορισμένους παράγοντες που τάσσει κάθε φορά ο νομοθέτης. 5

Διοικητικό Όργανο — Διακριτική ευχέρεια — Παράβαση έννομης προσδοκίας διοικουμένων από το διοικητικό όργανο — Δεν στοιχειοθετείται παράβαση αν υπήρχε διακριτική ευχέρεια της διοίκησης για έκδοση ή μη έκδοση της διοικητικής πράξης, γεγονός που γνώριζαν οι διοικούμενοι. 10

Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζήτησαν ακύρωση της απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία αρνήθηκε την έκδοση άδειας εισαγωγής 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα. Η απόφαση αυτή του Υπουργού βασίστηκε στον Περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμο του 1962 (Αρ. 49/62) όπως τροποποιήθηκε από τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικό) Νόμο του 1967 (Αρ. 7/67). Βάσει των άρθρων 3 και 4 του Νόμου αυτού δύναται να εκδοθούν Διατάγματα που να ρυθμίζουν την εισαγωγή ορισμένων εμπορευμάτων για σκοπούς προστασίας δημοσίου συμφέροντος και ενθάρρυνσης της τοπικής παραγωγής και βιομηχανίας. Ο Υπουργός ασκώντας την εξουσία που του παρέχει το άρθρο 3(1) του Νόμου εξέδωσε το Περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρύθμιση Εμπορευμάτων) Διάταγμα του 1988 (ΚΔΠ 88/88) με το οποίο διετάσσετο, για το δημόσιο συμφέρον, ο περιορισμός και η ρύθμιση εισαγωγής εμπορευμάτων για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας. Τα εμπορεύματα που καθο- 15 20 25

ρίζονται στον Πρώτο Πίνακα, και ανάμεσα σε αυτά και παρασκευάσματα γνωστά ως cheese puffs, chipitos και παρόμοια υπόκεινται σε άδεια εισαγωγής.

5 Το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας στα πλαίσια των προνοιών του Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας συνδέσεως μεταξύ Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και Κυπριακής Δημοκρατίας αποφάσισε κατ' αρχήν να επιτρέψει την εισαγωγή 1000 κιλών snacks από άλλες χώρες της Ε.Ο.Κ., κατά σειρά υποβολής αιτήσεων.

10 Βάσει της πιο πάνω απόφασης παραχωρήθηκε Άδεια εισαγωγής στους αιτητές 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα υπό τον όρο ότι η παραχώρηση της άδειας δεν θα θεωρείτο προηγούμενο για παραχώρηση παρόμοιας άδειας στο μέλλον. Οι αιτητές υπέβαλαν νέα αίτηση για εισαγωγή άλλων 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα
15 αλλά εις απάντηση εκδόθηκε η απορριπτική προσβληθείσα απόφαση.

20 Οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι ο Υπουργός δεν έλαβε υπόψη τα περιστατικά της αίτησής τους και άσκησε δέσμια εξουσία σύμφωνα με την γενική πολιτική που αποφασίστηκε. Επίσης ότι η απόφαση λήφθηκε ultra vires, αντίθετα με τις πρόνοιες του Νόμου, και ότι επιλέχθηκε η δυσμενέστερη λύση γι' αυτούς κατά παράβαση της έννομης προσδοκίας τους εφόσον τους είχε δοθεί η προηγούμενη άδεια.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

30 (1) Ένα διοικητικό όργανο δικαιούται να καθορίσει την γενική πολιτική του και να ενεργήσει με βάση αυτή χωρίς να αποκλείει την εξέταση ιδιαίτερων ουσιωδών περιστατικών που δικαιολογούν παρέκκλιση από την γενική αυτή πολιτική. Στην παρούσα όμως υπόθεση οι αιτητές δεν παρουσίασαν οποιαδήποτε ειδικά περιστατικά που να δικαιολογούν παρέκκλιση από την γενική πολιτική που αποφασίστηκε.

35 (2) Οι λόγοι για τους οποίους μπορούσε να τεθεί ο περιορισμός εισαγωγής και που αναφέρονται στο άρθρο 3 του Νόμου είναι η ενθάρρυνση της ντόπιας παραγωγής και βιομηχανίας, η βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου, η τήρηση διεθνών υποχρεώσεων και η ανάπτυξη της οικονομίας της Δημοκρατίας. Οι λόγοι αυτοί συνθέτουν το δημόσιο συμφέρον το οποίο δεν είναι γενική ασαφής αφηρημένη έννοια αλλά περιορίζεται στους καθορισμένους παράγοντες που έταξε ο νομοθέτης.

40

(3) Η μη έγκριση της άδειας, κάτω από τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης δεν μπορεί να στηρίξει τον ισχυρισμό των αιτητών για επαχθέστερη λύση ή για παράβαση έννομης προσδοκίας τους γιατί οι αιτητές γνώριζαν ότι τα snacks ήταν ελεγχόμενο

εμπόρευμα και ότι η άδεια εισαγωγής μπορούσε να εκδοθεί ή όχι από τον Υπουργό. Άλλωστε η προηγούμενη άδεια είχε παραχωρηθεί υπό τον όρο ότι δεν θα θεωρείτο με κανένα τρόπο προηγούμενο για παραχώρηση παρόμοιας άδειας στο μέλλον.

(4) Η προβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε ύστερα από άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Υπουργού, σύμφωνα με το Νόμο, τα γεγονότα και τα περιστατικά της υπόθεσης, ύστερα από δέουσα έρευνα, χωρίς πλάνη περί το νόμο ή τα πράγματα και ήταν εύλογα επιτρεπτή. 5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 10

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Rex v. Port of London Authority Kynock Ltd., Ex parte [1919] 1 K.B. 176.

Schmidt v. Secretary of State [1919] 1 All E.R. 904.

Findlay v. Secretary of State [1984] 3 All E.R. 801. 15

Sofoklides & Co. v. Republic (1987) 3 C.L.R. 15.

Nicolaou v. The Minister of Commerce and Industry (Προσφυγή Αρ. 90/87, ημερ. 6.6.1988).

Iakovos Photiades Foodstuff Suppliers Ltd. v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 1310. 20

Ghalanos and Son v. Δημοκρατίας (Προσφυγή αρ. 678/87, ημερ. 9.9.89).

Vassos Eliades Ltd. v. The Republic (1979) 3 C.L.R. 259.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία αρνήθηκε στον αιτητή άδεια εισαγωγής 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα. 25

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές.

Χρ. Ιωαννίδου (Κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', 30
για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

5 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Οι αιτητές με την παρούσα προσφυγή ζητούν την ακύρωση της απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας, (ο "Υπουργός"), ημερομηνίας 29 Αυγούστου, 1988, με την οποία αρνήθηκε την έκδοση άδειας εισαγωγής 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα.

Οι αιτητές είναι εγγεγραμμένη εταιρεία και, μεταξύ άλλων, ασχολούνται με την εισαγωγή τροφίμων.

10 Στις 26 Αυγούστου, 1988, υπέβαλαν αίτηση για εισαγωγή 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα, η οποία απορρίφθηκε στις 29 Αυγούστου, 1988, για σκοπούς προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας.

Οι λόγοι ακυρότητας που προβάλλονται είναι:-

- 15 1. Υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.
2. Ultra vires, με το νόημα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με τις πρόνοιες του νόμου.
3. Προτιμήθηκε η πιο δυσμενής λύση για τους αιτητές.
4. Έλλειψη αιτιολογίας.
- 20 5. Έλλειψη επαρκούς έρευνας.

Τα Άρθρα 3 και 4 του περί Κανονισμού Εισαγωγών Νόμου του 1962, (Αρ. 49/62), όπως τροποποιήθηκε από τον περί Κανονισμού Εισαγωγών (Τροποποιητικός) Νόμο του 1967, (Αρ. 7/67), (ο "Νόμος"), έχουν:-

- 25 "3(1) Ο Υπουργός δύναται, οσάκις καθίσταται αναγκαίον εν τω δημοσίω συμφερόντι όπως περιορισθή και ρυθμισθή η εισαγωγή εμπορευμάτων ίνα ενθαρρυνθή η τοπική παραγωγή και βιομηχανία, βελτιωθή το εμπορικόν ισοζύγιον, τηρηθώσιν αι διεθνείς υποχρεώσεις ή
- 30 αναπτυχθή η οικονομία της Δημοκρατίας, διά Διατάγματος δημοσιευομένου εν τη επισήμω εφημερίδι της Δη-

μοκρατίας, να περιορίζη και ρυθμίζη την εισαγωγήν των εν τω Διατάγματι καθοριζομένων εμπορευμάτων.

(2) Παν Διάταγμα δύναται να εμπεριέχη τοιαύτας δευτερεύσας, επακολούθους και συμπληρωματικές διατάξεις, ως ο Υπουργός ήθελε κρίνει αναγκαίας ή σκοπίμους διά την εφαρμογήν του Διατάγματος και άνευ επηρεασμού της γενικότητας της προμνησθείσης διατάξεως, παν τοιούτον Διάταγμα δύναται να προνοή την προηγουμένην εκ του Υπουργού, παροχήν αδείας διά την εισαγωγήν των τοιούτων εμπορευμάτων.

5

10

4(1) Οσάκις η έκδοσις αδείας καθίσταται αναγκαία δυνάμει των διατάξεων οιουδήποτε Διατάγματος, αυτή θα είναι εν τω νενομισμένω τύπω.

(2) Ο Υπουργός κέκτηται διακριτικήν εξουσίαν όπως -

15

(α) παραχωρή ή αρνήται τοιαύτην άδειαν·

(β) εκδίδη την άδειαν υπό τους κατά την κρίσιν αυτού δέοντας όρους·

(γ) ακυροί, αναστέλλη ή τροποποιή την τοιαύτην άδειαν ή τους όρους υπ' ους αυτή εξεδόθη:

20

Νοείται ότι, οσάκις δυνάμει των όρων αδείας τινος ηνοιχθη ανέκκλητος πίστωσης, ή συνέστη συμβατική υποχρέωσις, απαγορεύεται η ακύρωσις, αναστολή ή τροποποίησις της αδείας, ή των όρων υπ' ους αυτή εξεδόθη, πριν ή εκπνεύση η τοιαύτη ανέκκλητος πίστωσης, ή πριν ή η τοιαύτη συμβατική υποχρέωσις εκπληρωθή, ακυρωθή, ή άλλως αποσβεσθή ή ευλόγως θεωρηθή εκπληρωθείσα, ακυρωθείσα ή άλλως αποσβεσθείσα."

25

Με βάση το Άρθρο 3 είχαν εκδοθεί τα περί Κανονισμού Εισαγωγών (Έλεγχος και Ρύθμισις Εμπορευμάτων) Διατάγματα του 1983 έως 1987. Στις 4 Μαρτίου, 1988, εκδόθημε από τον Υπουργό το περί Κανονισμού Εισαγωγών

30

(Έλεγχος και Ρύθμισις Εμπορευμάτων) Διάταγμα του 1988, που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2305, Παράρτημα ΙΙΙ (Ι), Αρ. Γνωστοποίησης Κ.Δ.Π. 88/88, με το οποίο ανακλήθηκαν όλα τα προηγούμενα Διατάγματα. Το Διάταγμα αναφέρει ότι κατέστη αναγκαίο, για το δημόσιο συμφέρο, να περιοριστεί και ρυθμιστεί η εισαγωγή εμπορευμάτων, για τους σκοπούς που αναφέρονται στο εδάφιο (1) του Άρθρου 3 του Νόμου. Για το σκοπό αυτό διατάσσεται ο περιορισμός και η ρύθμιση της εισαγωγής εμπορευμάτων. Τα εμπορεύματα που καθορίζονται στον Πρώτο Πίνακα του Διατάγματος υπόκεινται σε άδεια εισαγωγής. "Παρασκευάσματα γνωστά ως cheese puffs, chipitos και παρόμοια" είναι καθορισμένα εμπορεύματα κάτω από το Κεφ. 19.04 του Πρώτου Πίνακα.

Στην Κύπρο λειτουργούσαν και λειτουργούν βιομηχανίες παραγωγής ίδιων ή παρόμοιων προϊόντων με αυτά που καθορίζονται στο 19.04 πιο πάνω.

Με τον περί του Πρωτοκόλλου Εφαρμογής του Δεύτερου Σταδίου Εφαρμογής της Συμφωνίας Συνδέσεως Μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και του Πρωτοκόλλου Προσαρμογής Συνεπείας της Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλλικής Δημοκρατίας στην Κοινότητα (Κυρωτικός) Νόμο του 1987, (Αρ. 321/87), κυρώθηκε το Πρωτόκολλο για τον Καθορισμό των Όρων και Διαδικασιών Εφαρμογής του Δεύτερου Σταδίου Εφαρμογής της Συμφωνίας Συνδέσεως Μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυπριακής Δημοκρατίας και για την Προσαρμογή Ορισμένων Διατάξεων της Συμφωνίας και το Πρωτόκολλο της Συμφωνίας Συνδέσεως Μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυπριακής Δημοκρατίας Συνεπείας της Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλλικής Δημοκρατίας στην Κοινότητα, που υπογράφηκαν στο Λουξεμβούργο στις 9 Οκτωβρίου, 1987.

Με το Άρθρο 10 του Πρώτου Πρωτοκόλλου η Κύπρος

καταργεί τους ποσοτικούς περιορισμούς και όλα τα μέτρα ισοδύναμου αποτελέσματος στις εισαγωγές από την Κοινότητα κατά την έναρξη της ισχύος του Πρωτοκόλλου, εκτός από τις εισαγωγές των προϊόντων που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι, πίνακας Β της Συμφωνίας. 5

Σύμφωνα με το Άρθρο 12, κατά παρέκκλιση του Άρθρου 10, η Κύπρος μπορεί να επιβάλει άδειες εισαγωγής κατά τις εισαγωγές προϊόντων για εγχώρια κατανάλωση καταγωγής Κοινότητας ως το τέλος της πρώτης φάσης του δεύτερου σταδίου για τα προϊόντα του Παραρτήματος 3, σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5. 10

Τα cheese puffs και chipitos και παρόμοια προϊόντα περιλαμβάνονται στο Παράρτημα 2. Στο Παράρτημα 3 η αρχική ποσότητα ορίζεται ένας τόνος, δηλαδή 1000 κιλά. 15

Μετά τη θέσπιση του πιο πάνω κυρωτικού Νόμου, έγιναν συσκέψεις στο Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας στις 29 Δεκεμβρίου, 1987 και 16 Ιανουαρίου, 1988, υπό την προεδρία του Υπουργού και αποφασίστηκε όπως για το 1988, κατ' αρχή, επιτραπεί η εισαγωγή 1000 κιλών snacks από χώρες της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. 20

Η πιο πάνω ποσότητα αποφασίστηκε να παραχωρηθεί κατά σειρά υποβολής αιτήσεων.

Οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση εισαγωγής 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα και τους παραχωρήθηκε Άδεια Εισαγωγής Αρ. Ν/7/2192, ημερομηνίας 19 Ιουλίου, 1988. 25

Το Μέρος Γ της άδειας αυτής σφραγίστηκε με τον εξής όρο:-

"Η παραχώρηση της άδειας αυτής δεν θα θεωρηθεί με κανένα τρόπο προηγούμενο για παραχώρηση παρόμοιας άδειας στο μέλλον." 30

Στις 26 Αυγούστου, 1988, οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση για εισαγωγή άλλων 1320 κιλών snacks από την Ελλάδα. Στις 29 Αυγούστου, 1988, εκδόθηκε η απορριπτική προσβαλλόμενη απόφαση.

5 Τα snacks για τα οποία έγινε η αίτηση είναι, αναντίλεκτα, εμπορεύματα, είτε πανομοιότυπα, είτε παρόμοια με τα cheese puffs και chipitos. Η εισαγωγή τους, ως εκ τούτου, καλύπτεται από την πιο πάνω Νομοθεσία και Διατάγματα.

10 Σε κάθε αίτηση για άδεια εισαγωγής ο Υπουργός ασκεί διακριτική εξουσία όπως προβλέπεται στο Άρθρο 4(2) του Νόμου.

15 Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι ο Υπουργός δεν έλαβε υπόψη του τα περιστατικά της αίτησης τους και άσκησε δέσμια εξουσία, σύμφωνα με τη γενική πολιτική που αποφασίστηκε.

20 Ένα διοικητικό όργανο δικαιούται να καθορίσει γενική πολιτική και να ενεργήσει με βάση αυτή, χωρίς όμως να αποκλείει την εξέταση ιδιαίτερων ουσιωδών περιστατικών, που δικαιολογούν παρέκκλιση από τη γενική αυτή πολιτική.

Στην υπόθεση *Rex v. Port of London Authority Kynoch, Ltd., Ex parte* [1919] 1 K.B. 176, στη σελ. 184, ο Bankes L.J. είπε:-

25 "In the present case there is another matter to be borne in mind. There are on the one hand cases where a tribunal in the honest exercise of its discretion has adopted a policy, and, without refusing to hear an applicant, intimates to him what its policy is, and that
30 after hearing him it will in accordance with its policy decide against him, unless there is something exceptional in his case. I think counsel for the applicants would admit that, if the policy has been adopted for reasons which the tribunal may legitimately entertain, no objection could be

taken to such a course."

Η αρχή αυτή υιοθετήθηκε και εφαρμόστηκε σε σειρά Αγγλικών Αποφάσεων - (βλ., μεταξύ άλλων, *Schmidt v. Secretary of State* [1969] 1 All E.R. 904· *Findlay v. Secretary of State* [1984] 3 All E.R. 801).

5

Η αρχή αυτή δεν είναι αντίθετη με τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου στη χώρα μας.

Στην παρούσα περίπτωση οι αιτητές δεν παρουσίασαν οποιαδήποτε ειδικά, ιδιαίτερα περιστατικά που να δικαιολογούν παρέκκλιση από τη γενική πολιτική που αποφασίστηκε.

10

Η γενική πολιτική δεν ήταν πλήρης αυτοδέσμευση από την οποία δεν μπορούσε να γίνει παρέκκλιση. Ο τρόπος άσκησης της εξουσίας του Υπουργού καθορίζεται από το Άρθρο 4 του Νόμου και, ως εκ τούτου, η γενική πολιτική μπορούσε να διαφοροποιηθεί, ανάλογα με τα περιστατικά κάθε αίτησης για εισαγωγή.

15

Ο πρώτος λόγος ακυρότητας δεν ευσταθεί.

Ο δικηγόρος των αιτητών επιχειρηματολόγησε ότι στο Άρθρο 3 του Νόμου δεν αναφέρεται λόγος "προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας" και, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε *ultra vires*, αντίθετα με τις πρόνοιες του Νόμου.

20

Οι λόγοι που αναφέρονται στο Άρθρο 3 του Νόμου είναι:-

25

(α) Ενθάρρυνση ντόπιας παραγωγής και βιομηχανίας.

(β) Βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου.

(γ) Τήρηση διεθνών υποχρεώσεων.

(δ) Ανάπτυξη της οικονομίας της Δημοκρατίας.

5 Οι λόγοι αυτοί συνθέτουν τον όρο "δημόσιο συμφέρο", όπως οριοθετείται στο εδάφιο (1) του Άρθρου 3. Το δημόσιο συμφέρο στο Νόμο δεν είναι γενική ασαφής αφηρημένη έννοια, αλλά περιορίζεται στους καθορισμένους παράγοντες που ο νομοθέτης έταξε.

10 Σε σειρά υποθέσεων έχει αποφασιστεί ότι η προστασία της ντόπιας βιομηχανίας καλύπτεται από την ενθάρρυνση της ντόπιας παραγωγής και βιομηχανίας - (βλ., μεταξύ άλλων, *Sofoklides & Co. v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 15· *Andreas Nicolaou v. The Minister of Commerce and Industry*, Υπόθεση Αρ. 90/87 (Απόφαση δόθηκε στις 6 Ιουνίου, 1988, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· *Iacovos Photiades Foodstuff Suppliers Ltd. v. The Republic of Cyprus* (1988) 3 C.L.R. 1310).

15 Προβλήθηκε από το δικηγόρο των αιτητών ο ισχυρισμός ότι ο Υπουργός επέλεξε τη δυσμενέστερη λύση για τους αιτητές με την μη έκδοση της άδειας, ενώ μπορούσε να εκδώσει την άδεια με περιορισμούς, όπως αύξηση του δασμού εισαγωγής. Υποστηρίχτηκε ότι υπήρξε παράβαση της έννομης προσδοκίας των αιτητών, εφόσον τους δόθηκε η άδεια στις 19 Ιουλίου, 1988, και δεν υπήρξε διαφοροποίηση του Νόμου ή των περιστατικών μέχρι της υποβολής της αίτησής τους για την κρινόμενη απόφαση.

25 Οι αιτητές γνώριζαν ότι τα snacks ήταν ελεγχόμενο εμπόρευμα και ότι άδεια εισαγωγής, που ήταν αναγκαία, μπορούσε να εκδοθεί ή να μην εκδοθεί από τον Υπουργό.

30 Η οδηγία 2 στον Πρώτο Πίνακα των περί Κανονισμού Εισαγωγών (Άδειαι) (Τροποποιητικοί) Κανονισμών του 1967 έως 1987 (βλ. Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2236, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος (I), σελ. 657, Κ.Δ.Π. 183/87) προβλέπει:-

35 "2. Ο εισαγωγέας (α) δεν πρέπει να δεσμεύεται για εισαγωγή εμπορευμάτων προτού εξασφαλίσει τη σχετική άδεια εισαγωγής, και (β) πρέπει να τηρεί όλους τους όρους της άδειας εισαγωγής."

Στην άδεια που έλαβαν στις 19 Ιουλίου, 1988, όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω, με σφραγίδα αναφέρεται:-

"Η παραχώρηση της άδειας αυτής δεν θα θεωρηθή με κανένα τρόπο προηγούμενο για παραχώρηση παρόμοιας άδειας στο μέλλον."

5

Ένας τόνος ή 1000 κιλά είναι το ανώτατο ποσό για το οποίο η Κύπρος είναι υποχρεωμένη να επιτρέψει εισαγωγή, με βάση το Πρωτόκολλο, από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Η Διοίκηση δεν απαγόρευσε ολότελα την εισαγωγή. Η διακριτική ευχέρεια πρέπει να ασκείται από τη Διοίκηση με εύλογο τρόπο και να λαμβάνονται υπόψη όλα τα περιστατικά που περιβάλλουν κάθε περίπτωση - (βλ. *O. Ghalanos & Son v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, Υπόθεση Αρ. 678/87 (Απόφαση δόθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου, 1989)).

10

15

Η διακριτική εξουσία πρέπει να ασκείται για το σκοπό που δίδεται από το Νόμο. Διακριτική ευχέρεια ασκείται με νόμιμο τρόπο, αν στην άσκηση της λαμβάνονται υπόψη όλα τα ουσιώδη στοιχεία με τη δέουσα βαρύτητα και δεν υπάρχει πλάνη περί το νόμο ή τα πράγματα - (βλ. *Vassos Eliades Ltd. v. Republic* (1979) 3 C.L.R. 259).

20

Η μη έγκριση της άδειας, κάτω από τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορεί να στηρίξει τον ισχυρισμό των αιτητών για επαχθέστερη λύση ή για παράβαση έννομης προσδοκίας τους.

25

Η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει σαφή και επαρκή αιτιολογία.

Ο ισχυρισμός ότι η Διοίκηση δεν έλαμε τη δέουσα έρευνα για το είδος και την ποιότητα του προϊόντος snacks που οι αιτητές ήθελαν να εισαγάγουν και για την ύπαρξη παρόμοιων προϊόντων ντόπιας παραγωγής που χρειάζονταν προστασία, δεν υποστηρίζεται από τα γεγονότα. Τα snacks αποτελούν κατηγορία εμπορεύματος που αναφέρεται ρητά στο Υπουργικό Διάταγμα. Ενάμιση μήνα ενωρί-

30

5 : τερα είχε δοθεί άδεια εισαγωγής ποσότητας 1320 κιλών. Οι πολλές Κυπριακές βιομηχανίες με παραγωγή ίδιων ή/ και παρόμοιων προϊόντων και η ανάγκη ενθάρρυνσης και προστασίας τους ήταν γνωστές στη Διοίκηση, από τις έρευνές της.

10 Ο χρόνος από 26 Αυγούστου, 1988, μέχρι 29 Αυγούστου, 1988, δεν ήταν τόσο σύντομος για αντίκρουση της αρχής της κανονικότητας. Οι αιτητές δεν υπέβαλαν άλλες λεπτομέρειες, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην αίτησή τους που ήταν πανομοιότυπη με την αίτηση του Ιουλίου του 1988.

15 Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε ύστερα από άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Υπουργού, σύμφωνα με το Νόμο, τα γεγονότα και τα περιστατικά της υπόθεσης, ύστερα από δέουσα έρευνα, χωρίς πλάνη περί το νόμο ή τα πράγματα και ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.